

Bạn trai chỉ liên lạc với tôi từ 21h đến 22h hàng ngày

Sau bốn tháng bên nhau, tôi vẫn không thể xác định được cảm xúc và tình cảm của anh dành cho mình.

Tôi và anh quen nhau qua sự mai mối của bạn thân tôi, dù khá muộn nhưng mối tình đầu đã đến lúc tôi chạm ngưỡng 29. Trước giờ tôi khó mở lòng đón nhận ai nhưng không hiểu sao lại dành tình cảm đầu đời cho anh. Có thể đó là duyên số nhưng tình đầu có mấy ai dài lâu. Lần gặp đầu tiên, tôi và bạn cùng anh hẹn tại quán trà sữa, cuộc nói chuyện hầu như chỉ có anh và bạn tôi trao đổi. Thế nhưng anh cũng để lại ấn tượng duy nhất cho tôi đó là cách nói chuyện thật nhẹ nhàng. Cuối buổi gặp, chúng tôi đã trao đổi số điện thoại và bắt đầu nói chuyện từ đó.

Lần thứ hai chúng tôi hẹn nhau đi ăn và xem phim cuối tuần, lúc xem phim anh hỏi có phải hôm nay là ngày hẹn hò không, làm tôi sợ đống người. Đối với tôi, hẹn hò là dành cho những người đang yêu nhau, còn tôi với anh chỉ là hai người đang tìm hiểu nhau thôi. Với sự cổ vũ của bạn thân, tôi lại bước tiếp mặc dù muốn ngừng lại sau câu hỏi đột ngột của anh. Tôi không ngờ lại rung động trước anh ở lần gặp thứ ba, chỉ vì anh quay đầu lại nhìn tôi tại quán cà phê. Ngắm lại tôi thấy tình yêu thật kỳ lạ, nó đến lúc mình không ngờ tới. Tình cảm của tôi cũng bắt đầu từ đó. Tính tôi thẳng thắn và chân thành nên khi đã rung động là sẽ thể hiện tình cảm của mình cho anh biết, dù không rõ cảm xúc của anh đối với tôi như thế nào. Chúng tôi cứ tiếp xúc qua lại được một tháng thì anh đề nghị đưa tôi về gặp mẹ và gia đình anh trong dịp mẹ anh ở quê tới.

Dù anh chưa nói lời yêu thương gì nhưng tôi cứ ngỡ sau lần gặp gỡ ấy cả hai ngầm xác định tình cảm với nhau, vì thế bản thân nói chuyện có phần cởi mở hơn. Trong một lần nói về vấn đề trong gia đình người chồng phải biết chăm sóc con, như làm một số việc cho con ngủ, cho con ăn, tắm rửa cho con, chúng tôi đã cãi nhau. Anh cho rằng tôi chưa là gì mà đã đòi hỏi anh này nọ, không thể chấp nhận điều ấy. Anh nói chưa từng nói lời yêu lời thương gì với tôi và cho rằng chúng tôi không hợp, nên cắt đứt liên lạc. Sau ba ngày buồn và khóc nhiều, tôi quyết tâm cố gắng một lần nữa cho tình cảm của mình nên chủ động làm hòa, cả hai bắt đầu lại.

Sau lần nối lại đó, chúng tôi cũng hẹn hò, gặp gỡ gia đình anh thêm vài lần và gặp nhà tôi

một lần. Tôi và anh sống xa nhau nên có lúc anh đến gặp tôi và ngược lại. Khoảng cách địa lý xa xôi nên cả gia đình lo tôi sẽ khổ khi khác hoàn cảnh sống với hiện tại, vì thế không ai ủng hộ chuyện tình cảm này. Vì thương anh, tôi quyết tâm vun đắp tình cảm của mình, giải thích cho gia đình hiểu tâm tư của bản thân, từ từ mọi người trong nhà cũng chấp nhận. Chúng tôi chỉ hẹn hò vào mỗi cuối tuần nên mẹ mong muốn mỗi lần hẹn hò anh phải đến đón tôi và đưa tôi về, không phải là tự tôi bắt xe đi. Tôi giải thích với mẹ rằng anh đi làm vất vả, mệt mỏi nên nếu đưa rước như vậy rất cực, mong mẹ cho tôi tự đi và anh sẽ đưa về. Sau những lần không đồng ý, mẹ cũng chấp nhận cho tôi tự đi.

Có thể nói tôi thương anh rất nhiều, luôn thể hiện mong muốn tiến xa hơn, anh lại rất lý trí trong chuyện tình cảm. Anh tiếp xúc, hẹn hò với tôi nhưng không thể hiện tình cảm. Có tình yêu nào dù đã trải qua những cái ôm, cái hôn, những giây phút âu yếm nhưng mãi không nói tiếng yêu thành lời? Có tình yêu nào trong ngày anh luôn nói cần phát triển sự nghiệp, cần tập trung cho công việc mà hầu như không nhắn tin quan tâm, hỏi han bạn gái? Có tình yêu nào gặp cũng được, không gặp cũng chẳng sao? Với tôi, tuần nào không được gặp anh, ngày nào mà không được nói chuyện cùng anh là thấy buồn khủng khiếp, nhưng hình như đối với anh việc đó bình thường.

Lúc mới bắt đầu lại, chúng tôi còn có những cuộc gọi, những tin nhắn quan tâm nhau hàng ngày, càng lúc anh càng xa cách. Ai nghĩ hai người yêu nhau mà chỉ nhắn tin trong ngày từ 21h30 đến 22h30. Trong ngày tôi nhắn anh cũng không buồn trả lời, phải qua 21h mới trả lời. Anh thích nói chuyện lúc nào sẽ bắt đầu nói, dù tôi hầu như là người chủ động liên lạc trước. Có thể do tôi tự ngộ nhận là hai đứa đang yêu nhau, trong khi cảm xúc của anh về tôi đến giờ này tôi vẫn không xác định được. Anh luôn tìm cách tránh né trả lời mỗi khi tôi đề cập đến.

Tôi muốn dừng lại chuyện tình cảm này, không thể cứ mãi đuổi theo anh, chủ động nhắn tin rồi ngồi chờ đợi tin nhắn từ anh, chờ những cuộc hẹn như thể được ban ơn. Tôi không thể cứ mãi chìm trong một mối quan hệ mập mờ, lung chùng mà không biết điểm đến.

Cảm ơn anh, người tôi dành những cái nắm tay, những cái ôm, những cái hôn đầu tiên trong đời. Cảm ơn anh thời gian qua đã cho tôi biết thế nào là nhớ thương một người, thế nào là quan tâm, chia sẻ, hỏi han một người.

Quỳnh Hoa

